

ра карловецъ да говори шуменски. Колкото за нашите нрави и обичаи, то и тие сѫ у насъ едни исти: Кралевичъ Марко е нашъ общи юнакъ. Сърбинътъ пѣе бѫлгарски пѣсни, а бѫлгаринътъ сърбски и пр.

Най-послѣ, както сърбете, така и ние желаеме да бѫдемъ свободни люде и да се управляемо по ония закони които създаде самиятъ народъ, а тия закони не могатъ да бѫдатъ неприятни нито за сърбете, нито за бѫлгарете. Сърбия нѣма аристократия, и ние я не щеме, въ Сърбия е търговията свобода, и ние това искали, въ Сърбия сѫдътъ е единъ за всички човѣкъ, и ние това търсили, и най-послѣ въ Сърбия да-